Το χνούδι της Ζαχουλιάς και η ευχή

written by Μάκης Μανέτας | 23.03.2017

Δεν ήξερα πως το λέγανε αυτό το είδος πικραλίδας που φουντώνει το σφαιρικό του χνούδι τις αρχές της Άνοιξης.

Ήξερα μόνο από παιδί τότε που είχε βλάστηση ακόμα το βουνό πάνω απ’ το Μαντούκι, πως κυκλοφορούσε ο θρύλος ότι αν φυσήξεις το χνούδι που θα σκορπίσει στον αγέρα κάνεις μια ανάποδη ευχή.

– Έτσι να φύγει η φτώχεια και η κακομοιριά από πάνω μας!!
– Έτσι να σκορπίσουν οι χωροφύλακες πού ’ναι πίσω από κάθε μας βήμα…

– Να διαλυθεί η κακοδαιμονία που μας δέρνει

Κι άλλα πολλά… που σχεδόν κανένα δεν έπιασε.

Ο Τόκλης ο φίλος μου που’χει σκαμμένα τα χώματα του νησιού με νύχια και δόντια είπε πως είναι το θηλυκό της Ζαχουλιάς, δεν είναι ούτε ζέγκουνας ούτε τζαρουδιά όπως πολλοί τα λένε, κι είναι βότανο π’ αποξηραίνεται.

Όσο για το θρύλο της αντίστροφης ευχής μού ’πε ότι μια φορά έπιασε.

Ήταν με μια κοπέλα του Πανεπιστήμιου που νόμιζε ότι δε της άξιζε. (Κείνα τα χρόνια που έσμιγε η εργατιά με τη γνώση)

Ότι δε μπόραγε να σταθεί δίπλα της και στους γνωστούς της απέναντι ισότιμα, μια κι αυτός είχε παρατήσει τα γράμματα από νωρίς για το μεροκάματο.

Αισθανόταν ασφυξία και σαν παρείσακτος κι ευχόταν για μήνες φυσώντας το χνούδι της Ζαχουλιάς να σβήσει η θερμή Αγάπη της για κείνον… να σκορπίσει σαν το λευκό της χνούδι στον άνεμο.

Κι έτσι κι έγινε κάποτες.

Από τότε δεν το ξαναδοκίμασε για τίποτα.

Κι ας μετάνιωσε πικρά…